

Het Sliedrechts Dialect (482)

Reacties:

K. Lissenburg - van Genderen. Weresteijn 72. Tel.0184 – 415368.

Emailadres: basenkorrielissenburg@historie-sliedrecht.nl

'T MÒ WARRE, WIL 'T RÊÊJE...

Eerlijk gezeed zatte me wel is te dubbe...Wat was nou wijshaaid? Verhuize? Of toch mor nie? Aai'lijk weune me hier aarg naer onze zin. Mor ja, 't is al weer 31 jaer geleeje dà me hier in de Weresteyn kwamme weune. Toe wazze 't mooie mederne huize en nog steeds vinge me 't hier aarg fijn. Mor azze me zouwe blijve zitte, dan mos t'r wel is wà beure. 't Is messchie al wel meer as vijftien jaer geleeje dat hier in huis is iemand verbaosd uitriep: "Oh, hebbe jullie nog steeds de originele keuke d'r in zitte? Dan bè je waerschijnlijk d'n aalderleste in d'n hêele wijk die z'n eerste keuke nog het!"

Beste mense, die hè me nog steeds!

Mor... nou gaot 't veraandere! Toe me beslote hadde dà me hier zouwe blijve weune, vonge me dat 'r dan eerst een nieuwe keuke mos komme.

Laet 'r nou net in die week 'n oud-leerling in de krant staon mè z'n keukebedrijf!

Wij d'r naer toe. Sjongejonge mense, ok azzie hêemel nied aan 'n nieuwe keuke toe ben, mò je is bij die vernieuwde zaak van Korevaore gaon kijke. Je kijk je ôôge uit! Wad 'n zaak! Wad 'n schitterende showroom! 'k Hà gêên notie van wat 'r aamel te kôôp was op keukegebied. We zijn geweldig geholpe en aarg goed te woord gestaon. We bewondere 't geduld van die mense. Petjie af!

Kaomer

Toe de keuke êemel besteld was, zatte me is rond te kijke in de kaomer. Tja, dat stêenstripmuurtie zat 'r ok al een tijd in! Messchie wel twintig jaer! En donker, hee! Dat jute behangchie was aai'lijk ok al wel bruin. Neeje, as de keuke klaor was, dan mos de kaomer mor is goed onder hande genome worde, 't was hêel hard nôôdig!

As de keuke klaor was? Was dat nie zonde? Hè je net een nieuwe keuke, lôôp ie d'r aamel deur heen te bonseme omdà je de kaomer op gao knappe, neeje dat is niet handig. Dan mot de kaomer beure voordat de keuke komt!

Nou zijn we zelf de eerstes om toe te geve dà me faai'lijk gêên van twêê aarg handig zijn. Azze me nou is een hêele week uitrokke voor 't verve van de kaomer? Dat mos toch kanne lukke? We wazze ommers saome...

En zô'n muurtie sauze, och...med 'n grôôte kwast...

't Zou wel meevaale, doche me.

Winkel dicht

Smaondassoches, wij betijds op om de kaomer leeg te ruime, dan konne me daernaegelijk om nege uur naer de Kaarkbuurt, naer de Vries. Eerste pech: de winkel was dicht! Tja, daer zit jie dan med aal je enthousiasme.

Klokslag êên uur wazze me d'r weer. De Vries hoorde ons relaos lachend aan. Hoe lang de kaomer was? En hoe brêêd? Neeje, gêên punt, stêenstrip was goed te bewaarke, mor 't was wel een klus! 't Mos messchie wel drie keer! Jute behang een kleurtie geve? Zat 't goed vast? Nee hoor, geen perbleem. Dat en dat hadde me nôôdig en dan kwam 't best

voor mekaar. Lachend sting die ons te woord. Was 't een lachie van vriendeljkhaaid of van mêêwaorighaaid?

Besjaon begon gelijk aan 't plefon en ik zou me op de muur storte...

Sjongejonge, we begonne lachend en zingend. Leuk! Leuk om eens wat in huis te doen! Wat zou 't opknappe! Nae verlôop van tijd wier 't steeds stiller. Nae 'n uur hà 'k al 'n zeren aarm. Dan mos 'k 't mor links perbere. Neeje, dat was hêêmel niks! Rechts mor weer. Azzie van 'n afstandjie keek, zag ie amper waer 'k gewist was. Deur 't wit heene, zag ie aamel rôôje pukkeltjies. Nou ja, De Vries had ommers al gezeed dat 't messchie wel drie keer mos. Afwachte mor...

't Mò warre...

Om een lang verhaol kort te maoke: We zijn nou aan 't end van de week, en we zijn nò nie klaor. Mense, mense, wad 'n waark! 'k Hè me d'r tetaol op verkeke. 't Is veul meer waark dan dà 'k ooit hà kenne denke. Een dinsdag, toe 'k gelijk al spul bij mos haole, zee De Vries lachend: "Hoofdstuk twee". En een vriendin die belde hoe 't gong, zee lachend: "Nou ja, je ken altijd de schilder nog laete komme!"

Besjaon en ik? Aale kerakteraaischappe hè me weer is vâ mekaar gezien. We hebbe gemopperd, gelache, gefoeterd en dubbel gelege van de lach.

"Hôôfstuk drie!" "Hôôfstuk vier!"

't Is een dik boek, mense, we hebbe 't nog lang nied uit!

Telefoon...

"Met Paul, van de firma Korevaar. Maandag om kwart voor acht komen we voor de keuken. Schikt dat? Zorgt u ervoor dat alle keukenkastjes leeg zijn?"

In de kaomer is 't nog een grôôte troep. Boven staat het vol met spullen uit de kamer.

Nou de keukekassies nog aamel leeg?

"Goed Paul, fijn! Er wordt met smart op jullie gewacht. Dus, van harte welkom!"

We zalle ons mor nie gek laete maoke.

Ouwere Brijhappers wisse 't ommers vroeger al: 't Mò warre, wil 't rêêje, hee!

Korsjonao

P.S. Meer dialect en aandere verêênigingsnieuwchies zijn te vinge op www.historie-sliedrecht.nl

